

Սեւ օճախի մը մէկ հատիկ բոցն ալ՝
Տուրտ հովէն փչուած պիտ' չըշողայ ալ.
Խրճիթն ալ պիտի մխայ օրէ օր:

Խրճիթն ալ պիտի մխայ օրէ օր,
Ինչպէս գիշերն որ կը խոկայ տխուր,
Արագ խուսափումն արեւին փարփամ՝
Չոր ուրուականներ տարին անբարբառ,
Բոց դրօշներով, ցնծումով կարմիր:

Բոց դրօշներով, ցնծումով կարմիր,
Այգուն կը տօնեն սեգ վերադարձն իր,
Ու սեւ պրկումներ զայն շուտ կը թողուն:
Բայց կսկիծը սուր, սուգը վրդովուն,
Ճերմակ պատանքն ա՛լ չեն քակուիր տղուն:

[1]903, Փետր. 15